

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42567

Kl. 8 1, 2

Józef Horski

Warszawa, Polska

Jan Konieczny

Milanówek, Polska

Mieczysław Sałuda

Radom, Polska

Sposób wyrobu ceraty

Patent trwa od dnia 18 stycznia 1958 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wyrobu ceraty. Stosowany dotychczas sposób wytwarzania ceraty stołowej i podłogowej polega na tym, że masa, którą pokrywano tkaninę, jest produkowana ze spolimeryzowanego oleju lnianego, który jest zemulgowany takimi emulgatorami, jak np. wodorotlenki sodu lub potasu, mydło sodowe lub potasowo, skrobia, dekstryna, sulfonowane oleje, trany itp., przy znacznej zawartości wody w tej masie jako rozpuszczalnika tych emulgatorów, a zarazem środowiska do wytwarzania emulsji, przy czym tak otrzymaną masę nakłada się przy dotychczasowym sposobie wielokrotnie, susząc kolejno każdą nałożoną warstwę w temperaturze pokojowej.

Wykonana w ten sposób cerata posiada tę wadę, że jej tkanina wykazuje dużą kurczli-

wość w czasie wytwarzania, powodowaną działaniem wody zawartej w emulsji. Ponadto tkanina dotychczasowych cerat jest mało odporna na działanie wody, a to z powodu pozostawiania w masie pokrywowej tej tkaniny wyschniętych emulgatorów, wrażliwych na wodę. Niezależnie od tych wad, ceraty produkowane dotychczasowym sposobem są mało odporne na uszkodzenia mechaniczne, tj. łatwo pękają, a ponadto bardzo często masa nałożona na tkaninę rozwarstwia się i odstaje od niej, zwłaszcza na skutek działania wilgoci.

Niedogodności te usuwa sposób według wynalazku, polegający na tym, że jako masę gruntującą, tj. nakładaną na tkaninę, stosuje się masę, która zawiera bardzo wysokospolimeryzowany olej lniany oraz rozpuszczalniki

organiczne, jak np. tolueń, ksylen, solwentnafta, bądź benzyna lakowa, zamiast dotychczas używanych emulgatorów, trwałych w roztworze wodnym. W zależności od stopnia spolimeryzowania oleju lnianego i rozpuszczalnika, rozpuszczalniki te stosuje się według wynalazku w takich ilościach, aby konsystencja masy gruntującej gwarantowała jej jednorodność po wprowadzeniu wypełniaczy nieorganicznych i zabezpieczała całkowicie przed rozwarstwieniem się tej masy podczas suszenia ceraty w suszarni. Ilości rozpuszczalników wahają się w granicach od 8 do 12% w stosunku do wagi oleju lnianego.

Zastosowanie wysokopolimeryzowanego oleju schnącego w rozpuszczalniku organicznym eliminuje z receptury masy wodę, jako czynnik szkodliwie działający na tę masę oraz emulgator.

W celu wytworzenia masy gruntującej o konsystencji bardziej zawieszistej i bardziej równo dającej się rozprowadzać na tkaninie, można do masy tej wprowadzić tzw. emulgator przemijający, np. amoniak, który w czasie suszenia ceraty ulatnia się.

Wskutek pozbawienia masy gruntującej zarówno wody jak i emulgatora trwałego, uzyskuje się większą wydajność tej masy, tkanina nie kurczy się, a sama cerata odznacza się dużą odpornością na mechaniczne uszkodzenia i znacznie większą elastycznością, a także odpornością na wodę.

Jeszcze większą odporność ceraty na uszkodzenia mechaniczne i działanie wody można uzyskać stosując w masie gruntującej wysokopolimeryzowaną olej lniany z dodatkiem zwykłego lub spolimeryzowanego innego oleju ro-

ślinnego, np. tungowego lub dehydratyzowanego oleju rycynowego, w ilości 5—10% w stosunku do masy oleju lnianego, które dotychczas nigdy nie były używane przy produkcji ceraty.

Wytwarzając ceratę sposobem według wynalazku osiąga się znaczne skrócenie czasu produkcji, a to dzięki krótszemu okresowi jej suszenia, co wybitnie zwiększa przepustowość aparatury.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wyrobu ceraty, znamieny tym, że jako masę gruntującą stosuje się taką masę, która zawiera bardzo wysokopolimeryzowany olej lniany oraz rozpuszczalniki organiczne, jak ksylen, tolueń, solwentnafta, benzyna lakowa, zamiast stosowanych dotąd emulgatorów trwałych w roztworze wodnym, w ilościach 8—12% w stosunku do wagi oleju lnianego.
2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że do masy gruntującej dodaje się amoniak jako emulgator przemijający.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że obok wysokopolimeryzowanego oleju lnianego do masy gruntującej dodaje się zwykłego lub spolimeryzowanego innego oleju roślinnego, np. tungowego lub dehydratyzowanego oleju rycynowego, w ilości 5—10% w stosunku do masy oleju lnianego.

Józef Horski
Jan Konieczny
Mieczysław Sałuda

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych